

Alkotmánybíróság
1015 Budapest
Donáti u. 35-45.
A Hajdúböszörményi

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/716-0/2018	
Érkezett: 2018 ÁPR 17.	HAJDÚBÖSZÖRMÉNYI JÁRÁSBÍRÓSÁG
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 10 db	Érkezett: 2018 ÁPR 10.
Járásbíró: [signature]	Példány: 3
	Melléklet: 5 db
	Az ügyirat száma: P.20.154/2015

76

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

[redacted] ellen birtokháborítás megszüntetése és kártérítési perben a Hajdúböszörményi Járásbíróság 6.P.20.154/2015/66. sz. és a Debreceni Törvényszék 2.Pf.21.595/2017/5. sz. ítélete ellen az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény 27. §-a alapján a törvényes határidőn belül az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Hajdúböszörményi Járásbíróság 6.P.20.154/2015/66. sz. és a Debreceni Törvényszék 2 Pf.21.595/2017/5. sz. ítéletének alaptörvényellenességét és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

I. Az eljárások bemutatása

A képviseletemben eljáró házastársam a Hajdúböszörmény Város Polgármesteri Hivatal fogadó napján 2015. január 14.-én az [redacted] ingatlanra vonatkozóan.

2014. nyarán az A [redacted] alatti ingatlan tulajdonosai az ingatlanukon a kapubejárójuk készítése során az ingatlanomhoz tartozó csapadék kivezetőt részlegesen levágta, bebetonozta. Az elmúlt év folyamán 3 db kb. 5 méter magas oszlop került elhelyezésre az ingatlanom falától kb. 60-80 cm-re, balesetveszélyes, mivel csak alul rögzítette.

A hátsó szomszéd a [redacted] att a patkányok újra felbukkantak, ezért nem rendezett a hátsó két szomszéd.

Hivatal 2015. január 21. napján kelt K/1756-2/2015. sz. végzésében hiánypótlásra kötelezett, melynek 2015. január 28. napján kelt levelemben eleget tettem. Kifejtettem, hogy a [redacted] tönkrementek, több cserép a telkemre is áthullott. A csapadék nem megfelelő elvezetése a kerítésemben jelentős kárt okozott, illetve okoz. Nemcsak az elhanyagolt, romos épületek jelentenek problémát, hanem az abban elszaporodott patkányok is. Kértem az [redacted] alatti lakosok a

Az irat papír alapú mátról készített elektronikus másolat.
2018 ÁPR 10.
Hajdúböszörmény, [signature]
tisztviselő/írnök

csapadékelvezetőm eredeti állapotában történő helyreállítását, valamint az ingatlanukon a hirdetőoszlopok eltávolítását. A [REDACTED] alatti ingatlanon a romos épület elbontását.

2015. február 11. napján kelt levelemben az [REDACTED] alatti ingatlan vonatkozásában a tároló megépítésére vonatkozó vizsgálat elvégzését is kértem. A jegyző az [REDACTED] lakosok ellen indított birtokvédelmi eljárásban az ingatlanon 2015. február 12. napján helyszíni szemlét, majd 2015. február 19. napján egyeztető tárgyalást tartott. A jegyző 2015. február 27. napján kelt K/1756-13/2015. sz. végzésében a birtokvédelmi ügyben indult eljárást megszüntette. Indokolásában kifejtette, hogy a kérelem érdemi vizsgálat nélküli elutasításnak lett volna helye, mert a birtokháborítás elkövetése óta több mint egy év telt el. A birtokvédelmi kérelem tárgyát képező zászlórudak elhelyezésének időpontja a 2015. február 12. napján tartott helyszíni szemle, valamint a 2015. február 19. napján megtartott egyeztető tárgyaláson elhangzottak alapján 2010. év. Az elutasítási ok csak az eljárás megindítását követően jutott a hatóság tudomására. Erre tekintettel a hatóság az eljárást megszüntette.

Az indokolási rész idézet részéből lehetett következtetni arra, hogy a jegyző az [REDACTED] alatti lakosokkal szemben indított birtokvédelmi eljárást szüntette csak meg.

A [REDACTED] alatti ingatlan tulajdonosokkal szemben birtokvédelmi eljárást nem indította meg, abban értesítést a tulajdonosoknak nem küldött, helyszíni szemlét nem tartott. 2015. február 4. napján kelt K/1756-7/2015. sz. végzésében hatáskör hiányára való tekintettel az ügy vizsgálatát panasznak tekintette és áttette a Hajdúböszörményi Járási Hivatal Járási Építésügyi Hivatala részére. A végzés ellen önálló fellebbezésnek nem volt helye.

2015. március 20. napján kelt keresetemmel birtokháborítás megszüntetése miatt pert indítottam a Hajdúböszörményi Járásbíróságnál. Bemutattam a jegyzőnél indított birtokvédelmi eljárást, annak eredménytelenségét. Előadtam csapadékvíz-elvezető eredeti állapotában történő helyreállítás nem történt meg. A 3 db zászlótartó rúd elhelyezése nem építési engedély köteles, bejelentés nélkül végezhető, attól eltekintve a törvényi előírásokat be kell tartani. Nem építési helyen belül került elhelyezésre, hanem az ingatlan megközelítését biztosító teleknyél részen. Az oszlop vége kb. 20 cm-re van a tetőszerkezetemtől, így egy viharos szél megrongálhatja, a tetőről leeső cserepek akár életveszélyes sérülést is okozhatnak a járdán közlekedőknek. A felállított oszlopok mellett egy tehergépjármű biztonságos közlekedése sem megoldott, hogy ne döntse ki a hirdető oszlopot a helyéről. A jegyző a birtokvédelmi eljárást nem terjesztette ki az [REDACTED] alatti ingatlanon megépült tároló építésének vizsgálatára. Az eredeti telekhatár, illetve a HÉSZ 21. § (8) bekezdése alapján a melléképítmény elhelyezésének tényszerű feltárását, a teleknyél az ingatlan szabad megközelítését biztosítja, nem építési terület. Kértem a jegyzőtől a tároló 1280/1991. számú építési engedély, illetve használatbavételi engedély megküldését is melynek nem tett eleget.

A keresetlevél benyújtását követően került sor a Hajdúböszörményi Járási Hivatal 2015. április 23. napján tartott helyszíni szemléjére. 2015. május 11. napján tájékoztatott, hogy a tárgyi ingatlan hátsókertjében több épület is található. Az építményekről a szemrevételezés alapján megállapította, hogy az állékonyságuk, az élet és egészséget, köz- és vagyonbiztonságot nem veszélyeztetik, tekintettel arra, hogy szerkezeti és állékonysági problémák nem voltak tapasztalhatóak.

A Hajdúböszörményi Járásbíróság 6.P.20.154/2015. sz. végzésében kért hiánypótlására vonatkozóan az alábbi kiegészítést tettem:

[REDACTED] alatti ingatlan tulajdonosai a már bemutatott elhelyezése mellett, hivatkoztam arra, hogy reklám és információs táblákat, csak épületen lehet elhelyezni, önálló tartószerkezettel való

elhelyezését nem engedélyezett a Helyi Szabályzat 31. §-a alapján ezért az oszlop eltávolítását kértem.

A tároló építésével kapcsolatos már előadottakra hivatkozva, kértem a telekhatár visszaállítását.

A [REDACTED] ingatlan tulajdonosai a gazdasági épülete elhanyagolt, romos, felújítási munkálatokat az épületeken nem végeztek, vízelvezetése sem megoldott, a patkányok is elszaporodtak. Nemcsak a kerítésemben okoznak kárt, hanem mivel az ingatlanban fogorvosi tevékenységet folytatok, ezért balesetveszélyes is. Ezért a gazdasági épületek elbontását kértem. Kértem a bíróságtól az [REDACTED] alatti tároló építési és használatbavételi engedély kiadásának kezdeményezését.

A Hajdúböszörményi Járásbíróság a 6.P.20.154/2015/66. sz. ítéletében a kért birtokvédelmemnek csak részben tett eleget, melyet a fellebbezésemben foglaltak ellenére a Debreceni Törvényszék 2.P.21.595/2017/5. sz. ítéletével helybenhagyta.

I. B) A jogorvoslati lehetőség kimerítése

A Debreceni Törvényszék 2018. január 22. napján kelt 2.Pf.21.595/2017/5. sz. ítéletét 2018. február 15. napján vettem kézhez. Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs, felülvizsgálattal élni a Pp. 271. § (3) bekezdés a) pontja alapján nem lehet.

I. C) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Debreceni Törvényszék 2018. január 22. napján kelt 2.Pf.21.595/2017/5. sz. ítéletét 2018. február 15. napján vettem kézhez. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő a 60 nap megtartásra kerül.

A Hajdúböszörményi Járásbíróság 2017. június 19. napján kelt 6.P.20.154/2015/66. sz., a Debreceni Törvényszék 2018. január 22. napján kelt 2.Pf.21.595/2017/5. sz. ítélete álláspontom szerint megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését.

II. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

II. A) Az Alaptörvény megsértett rendelkezése

XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit a törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el. „

II. B) Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett és megsemmisíteni kért bírói döntések miért ellentétesek a megjelölt rendelkezésével

A tisztességes eljáráshoz való jog alkotmányos követelménye több elvet és garanciális elemet is magában foglal, így a bírósághoz fordulás jogát, a pártatlanság valamint a jogegyenlőség követelményét, az ésszerű időn belüli eljárást, a fegyveregyenlőség elvét és a jogorvoslatihoz való jogot és ezzel összefüggésben az indokolt bírói döntéshez való jogot is.

- Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III.1.) AB határozatában kifejtette: „Az Alaptörvény XXVIII. (1) bekezdésben rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bírósági döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti nevezetesen azt, hogy a döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi

értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bírósági eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alaposítással megvizsgálja és ennek értékeléséről határozatában számot adjon.”

A Hajdúböszörményi Járásbíróság 2017. június 19. napján kelt 6.P.20.154/2015/66. sz. ítéletével szemben ez az elvárás nem teljesült.

Az ítélet indokolási részben bemutatja, hogy zajlott le a Hajdúböszörmény Város Polgármesteri Hivatal Jegyzője előtt indított birtokvédelmi eljárás. A tényállás bemutatásánál olyan lényeges dolgok maradtak ki, melyek a döntés meghozatalára is kihatnak. Nem mutatja be, hogy mi indokolta a helyszíni tárgyalás megtartását. A bíróság által kirendelt [REDACTED] szakértő szakvéleményének általam tett észrevételek alapján a többszöri kiegészítését tettem szükségessé. Ezt a bíróság a többszöri keresetváltoztatásnak tekintette, melyet nem mutatott be, illetve annak mellőzését nem indokolta. Arról sem, hogy ismételt kirendelésére a szakértőnek miért is került sor, a helyszíni tárgyalást követően. A bíróság a szakértőt a tárgyalásra is idézte, a feltett kérdésekre ott milyen választ adott. A szakértői véleményekben III.-IV. rendű alperesek hátsókerthben megépített épületei, hogy váltak balesetveszélyes, de javítható állapotból életveszélyes állapotúvá, mely veszélyforrást csak a melléképület elbontásával lehet elhárítani, illetve megszüntetni.

A bíróság a keresetemet az I-II. r. alperesekkel szemben alaptalannak, a III-IV. r. alperesekkel szemben részben alaposnak ítélte. Hivatkozik a Polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 100. §, 188. § (1), a 191. § (1), 192. § (2)-(3), 339. § (1), 355 § (1)-(2) bekezdésére, de azokat a döntéseimnél nem alkalmazza, melyről számot nem ad. A III-IV. r. alperes vonatkozásában a döntését a szakértő szakvéleményére alapozta. A szakértői vélemény továbbra is részben megalapozatlan, mivel a jogszabály előírásaival ellentétes, mely a bíróság döntésére is kihatott, mivel a szükségtelen zavarás megszüntetése csak részben történt meg. A szükségtelen zavarás megtörténtének megállapítása, ezáltal a jogsérelmés megvalósulása tárgyában történő döntés, minden esetben a bíróság hatáskörébe tartozik. A szükségtelen zavarás tényét, mely egyben a jogellenességet is megalapozza nekem kellett bizonyítanom. A szakértő szakvéleménye alapján teljes mértékben nem sikerült bizonyítani, mivel a szakértő az előírt jogszabályokat, többször felkért kiegészítés ellenére sem megfelelően alkalmazta. A perben az alperesnek viszont annak bizonyítása terhelte volna, hogy mindent megtett annak érdekében, hogy a szükségtelen zavarást elkerülje. A bíróság az alperesek erre vonatkozó tevékenységét a döntésénél figyelmen kívül hagyta, nem vizsgálta.

Az I.-II. r. alperes által okozott szükségtelen zavarás bizonyítását tanúk kihallgatásának indítványozásával kívántam eleget tenni. Ennek a bíróság részéről történő elhárítása, melyről az ítéletben adott számot, a tényállás feltáratlanságát eredményezte.

A bíróság a per során nem foglalt abban állást, hogy a tanúbizonyítást nem fogadja el, csak a szakértői bizonyítást. A bíróság előzetes tájékoztatása a 15. sz. jegyzőkönyv 8. oldalán „ a Pp. 3. § (3)-(5) bekezdésében foglaltakról, a Pp. 164. § (1) bekezdésben foglaltakról, valamint a bizonyítási teherről. A perben a felperes bizonyítja, hogy az alperesek a birtoklásában jogalap nélkül zavarják. Ennek körében az I.-II. rendű alperesekkel szembeni kereseti kérelmei kapcsán igazolja a birtokháborítás megtörténtét, illetőleg annak jogalap nélküli zavaró módját, mely bizonyítási kötelezettségének igazságügyi műszaki szakértő perbe történő bevezetésének kezdeményezésével és díjának előlegezésével tehet eleget. A telekhatár visszaállítása körében bizonyítja, hogy a korábbi

tényleges birok helyzetet az I.-II. rendű alperesek tilos önhatalommal változtatták meg, mely bizonyítási kötelezettségének tanúbizonyítással és földmérő szakértő perbe történő bevezetésének kezdeményezésével és díjának előlegezésével tehet eleget.”

Az ítéletben derült ki, hogy csak szakértői bizonyítást fogad el. A szakértői bizonyítás elmaradása miatti következményekkel együtt külön tájékoztatni köteles. A bizonyítatlanság követelményeiről vonatkozó kioktatását elmulasztotta, ezzel a bíróság a tájékoztatási kötelezettségének nem tett eleget, ezzel sérültek a bizonyításra vonatkozó eljárási szabályok. A tanúk meghallgatási indítványát nem vontam vissza, mellőzésének következményeiről tájékoztatást nem kaptam, így a bizonyítási kötelezettség nem teljesítése nem róható a terhemre (BH 2015.1.6.). A bizonyítatlanság következményeit a bíróság jogszerűen akkor vonhatja meg, ha a bizonyítandó tényekről adott tájékoztatása igazodott a felek per során változó nyilatkozataihoz (BH2015.4.107).

A leírtak alapján ítélet indokolása nem felel meg a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglaltaknak.

Az ítélet indokolásának kötelező része a bizonyítási eljárás eredményeként megállapított tényállás, továbbá a döntés jogi indokolása. A tényállás megállapítása akkor szabályszerű, ha a perben felmerült adatok, bizonyítékok azt megfelelően alátámasztják, a jogi indokolás pedig a rendelkező részben írtak indokait tartalmazza. Az ítélet rendelkező részének és indokolásának ezért egymással összhangban kell állnia. Az indokolás elmulasztása, súlyos megsértése lényeges eljárási szabálysértést valósít meg.

Az Alkotmánybíróság 7/2013.(III.1.) AB határozat Indokolás (31) ...”A Bíróság ugyanakkor azt is, elvi érveléssel mondja ki, hogy a döntéssel szemben feltétlen elvárás, hogy a bíróság az ügy lényegi részeit a szükséges alapossgal vizsgálja meg, és erről a vizsgálatáról a határozatának indokolásában is adjon számot. A Bíróság álláspontja szerint nem felel meg az Egyezmény 6. Cikkében foglalt elvárásnak, ha a felülbírálati bírói fórum az alsóbb fokú bíróságnak az ügy lényegi kérdései tekintetében kifejtett érveit további vizsgálat és a vizsgálat indokainak előadása nélkül hagyja helyben....A Bíróság az indokolási kötelezettségének teljesítésének vizsgálatakor figyelemmel van arra is, hogy az indokolás hiánya vagy fogyatékosága valamely fél írásban megfogalmazott, világosan és pontosan körülírt kérdését érinti-e.”

Fellebbezésemben kértem, hogy a bizonyítási kötelezettségemnek eleget tudjak tenni az I.-II. r. alperesek vonatkozásában, kértem a tisztelt Debreceni Törvényszéket, hogy a tárgyalásra a tanúkat idézze be. A tisztelt Debreceni Törvényszék ragaszkodik a szakértői bizonyításhoz, akkor [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] meghallgatásával bizonyítható a I.-II. r. felperesek szükségtelen zavarásuk, mely a tároló melléképület elbontásával megszüntethető. Amennyiben elsődleges kérelmemnek nem ad helyt, akkor a Hajdúböszörményi Járásbíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára kötelezni szíveskedjen.

A törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A III.-IV. r. alperes képviselőjében eljáró képviselő fellebbezési ellenkérelmet nem nyújtott be.

A tanúk meghallgatási kérelmemet, azzal utasította el a törvényszék, hogy építésügyi hatósági eljárással kapcsolatos kérdések vizsgálata a jelen peres eljárás tárgyát nem képezte.

A fellebbezésben bemutatott szakértői véleménnyel kapcsolatos előterjesztéssel, melyet az elsőfokú bíróság keresetváltoztatásnak minősített. Ezzel kapcsolatban a törvényszék az ítéletében rámutatott, hogy építésügyi hatósági eljárásra tartozó kérdések vizsgálata a felek közti anyagi jogi vita tárgyát nem képezheti. Ezt maga az elsőfokú bíróság az „ anyagi pervezetés” körében többször is értelmezte, s a felek tényállításait és bizonyítási indítványait, bizonyítékait is ennek tükrében helyesen értékelte. A bíróság nem építésügyi hatóság, nem feladata ezért annak vizsgálata, hogy az építmények az építéskor megfeleltek-e az építésügyi előírásoknak, azt sem vizsgálhatja, hogy az építési engedély nélkül vagy attól eltérően került sor a tényleges kivitelezésre. A polgári perben eljáró bíróság csupán a szükségtelen zavarás okozati összefüggése megállapítása keretében vizsgálhatja azokat, az építési szabályok más okból történő vizsgálata építésügyi hatósági kérdés.

A törvényszék szerint tájékoztatásom megtörtént, így a lényeges eljárási szabálysértésre vonatkozó felperesi hivatkozás alaptalan, s a Pp. 8. §-a szerint rosszhiszemű is.

Hogy mégis mikor történt meg erre vonatkozó tájékoztatásom, erre az ítélet nem ad választ, illetve arra sem, hogy miért minősítette rosszhiszeműnek a hivatkozásomat.

A törvényszék ítéletében a fellebbezésben megfogalmazott vizsgálatot nem végezte el, az elsőfokú bíróság határozatának helyességével kapcsolatban ítéletében olyan általános és nem egyértelmű dolgokra hivatkozott, mely nem alkalmas arra, hogy az elsőfokú döntés által okozott sérelmet orvosolja. A Pp. 253. §-ának (3) bekezdése lehetőséget ad a másodfokú bíróságnak arra, hogy olyan kérdésekben is határozzon, amelyben az elsőfokú bíróság nem tárgyalta, illetve nem határozott. Nincs akadálya annak, hogy a fellebbezésben bemutatottak alapján a kért tanúk meghallgatásával rendelkezzen, ami keresetben felhozottak alapján döntést igényel. Ez az eljárás nem jár terjedelmes bizonyítással. A törvényszék ennek nem tett eleget, a másodlagos kérelmemnek sem, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezze, hogy új eljárás keretében az I.-ii. rendű alperesekkel szemben a keresetem elbírálásra kerüljön.

A törvényszéknek a fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem korlátai között kell (és lehet) dönteni, ennek figyelmen kívül hagyása a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére okot adó súlyos eljárási hiba (BH2017.2.61).

„ A bírói függetlenség nem korlátja, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság oldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelveivel. „ / 20/2017.(VII.18.) AB határozat (23) indokolás/

A Hajdúböszörményi Járásbíróság az ítéletében a szakértői vélemény alapján kötelezi a III.-IV. r. alpereseket, hogy a szakértői véleményben meghatározott épületeket bontsa le.

A bíróság megállapította, hogy a Pp. 80. § (1) bekezdés szerint az alperes a perre okot nem adott, és a követelést az első tárgyaláson azonnal elismeri az alperes költségében a felperest kell elmarasztalni. A felperes az eljárás megindítását megelőzően írásbeli felszólítást a III.-IV. rendű alperesek részére nem küldött, azonban az alperesek a kereset teljesítését a tárgyalás folyamán is ellenezték, a bíróság

őket perköltség megfizetésére kötelezte a pervesztés-pernyertesség arányában. Ennek alapján pervesztés a III.-IV. r. alperesekkel szemben 2/3 részben lettem.

A bíróság Pp. 80. § (1) bekezdésének alkalmazása jogszabálysértő, mivel a per tárgya nem követelés, hanem birtokvédelmi per. A per indítását megelőzte a jegyző előtt indított birtokvédelmi eljárás, melyet nem a törvényi előírások szerint folytattak le.

Ezt a fellebbezésemben részletesen kifejtettem, melyet a törvényszék ítéletében a pervesztességet vizsgálat tárgyává nem tette.

A bíróság téves jogértelmezése alapján mentesítette a III.-IV. r. alpereseket terhelő perköltség 2/3 részének viselése alól.

A bíróság 2017. június 13. napján 65. sz. jegyzőkönyv szerint a megtartott tárgyaláson a tájékoztatása így szólt: „ jelen perben a bíróság nem vizsgálja az épületek jelen időpontjában, illetőleg akár építéskori időpontjában az építésügyi jogszabályoknak való megfelelést. Jelen eljárás tárgya kizárólag annak vizsgálata, hogy az alperesi építmények a felperes ingatlanára nézve szükségtelen zavarást valósítanak-e meg.”

A bíróság álláspontja ellentétes a több évtizede kialakult következetes bírói gyakorlattól, szükségtelen zavarás akkor állapítható meg, ha az építkező olyan építési szabályokat sért meg, amelyek kifejezetten a szomszéd érdekeit védik, ennek hiányában jogellenes joggyakorlás valósul meg.

Hivatkoztam a fellebbezésemben is, hogy az építési törvény (1997. évi LXXVIII.) az OTÉK /253/1197.(XII.20.) Korm. r./ és a HÉSZ előírásainak való megfelelés hiányából eredően is megvalósítja a szükségtelen zavarást. Ezért kértem, hogy a hátsókert 6 m-e belül elhelyezkedő 1-es és 2-es tároló falainak elbontását, illetve a VI-VII. tárolók elbontását is.

A törvényszék a már korábban idézet általános, nem egyértelmű állásfoglalást adta erre az vonatkozólag az ítéletében.

A Debreceni Törvényszék 2018. január 16. napján megtartott tárgyaláson hivatkoztam a Kúriai Döntések közül a 2011 évi 479 és 2011. évi 279. sz. esetre, mely megfogalmazza, hogy a „ szükségtelen zavarás nemcsak a műszaki előírásoknak, az engedélyeknek való megfelelés hiányából eredő zavarást jelent, hanem ..”

A törvényszék ítéletében ezzel kapcsolatban az alábbi megállapítást tette: „ Itt utal a törvényszék arra is a felperes által hivatkozott BH.2011.279 számú jogesetre utalással, hogy ezen jogeset is kifejezetten a szomszédjogok, vagyis a polgári anyagi jogszabályok, s nem az építési engedélynek való megfelelés vagy meg nem felelés szempontjából vizsgálandóak a perbe vitt polgári anyagi jogi követelés szempontjából.”

A bíróságok hivatkoznak a Ptk. 100. §-ára de ítéletük meghozatalakor annak előírását nem alkalmazzák, illetve arra építetten téves döntést hoztak.

A Ptk. 100. §-a kimondja: „ A tulajdonos a dolog használata során köteles tartózkodni minden olyan magatartástól, amellyel másokat, különösen szomszédait szükségtelenül zavarná, vagy amellyel jogaik gyakorlását veszélyeztetné. „

A szükségtelen zavarás akkor állapítható meg, ha az építkező olyan építési szabályokat sért meg, amelyek kifejezetten a szomszéd érdekeit védik, ennek hiányában jogellenes joggyakorlás valósul

meg. A zavarás szükségtelen voltának megítéléséhez meg kell vizsgálni, hogy a zavarást okozó olyan módon járt-e el, ahogy az az adott helyzetben elvárható. Az alperes ennek a bizonyításnak nem tett eleget. A speciális szaktudást igénylő kérdésben bizonyítékként felhasználható a szakértői vélemény. A szükségtelen zavarás megtörténtének megállapítása nem lehet szakértői kompetencia, ennek megállapítása, a jogsértés megvalósulása tárgyában történő döntés minden esetben a bíróság hatáskörébe tartozik.

A Hajdúböszörményi Járásbíróság a 2015. december 14. napján kelt 6.P.20.154/2015/22. sz. végzésében kirendelte ██████████ aszági építész szakértőt a III.-IV. r. alperesek telekhatár közelében lévő épületek vizsgálatának elvégzésére. A szakértő 2016. február 9. napján kelt szakértői véleményében foglaltakat nem fogadtam el, arra 2016. március 9. napján észrevételt tettem. Erre a szakértő 2016. április 16-án kelt észrevételt tett. Észrevétele még most sem felelt meg a törvényi előírásoknak így 2016. május 19.-én kelt levelemben ismét hivatkoztam rá. Ezt követően a szakértő 2016. május 26. napján kelt levelében az alapszakvéleményét ismét módosította. Erre 2016. június 27. napján ismételten észrevételt tettem. A leveleim hatására a szakértő az alapszakvéleményét teljesen megváltoztatta.

A 2016. november 29. napján 47. sz. jegyzőkönyv szerint szükséges volt a bíróság helyszíni tárgyalásának megtartására. A helyszíni tárgyaláson szembesültem azzal, hogy az alapszakvéleményben vizsgált épületek mellett további épületek találhatók, mely szükségessé tették a szakértő ismételt kirendelését. Az ismételt kirendelést követően elkészítette a 2017. április 10. a szakértői véleményét. A szakvéleménye miatt szükségessé vált a 2017. június 13. napján történő meghallgatására. A szakértői szakvéleményekért, illetve a tárgyaláson való megjelenéséért 263.208.-Ft-ot fizettem. A szakértői véleménye alapján a Hajdúböszörményi Járásbíróság ítéletében a III. sz. szénatárolóban található 1, és 2-es tárolók tetőzet nélkül maradtak, annak elbontásáról a szakértőt a bíróság válaszára nem kötelezte, így törvénytelenül ebben a kérdésben nem döntött.

A törvényszék az ítéletében a 2013. évi V. törvény előírásaira, illetve 1959. évi IV. törvény a régi Ptk., hivatkozásaira is hivatkozik. Véleményem szerint törvénytelen módon, mivel a 2013. CLXXVII. t. 54. §-a szerint a régi Ptk. előírását kell alkalmazni.

A törvényszék ítéletében az I.- II. rendű alperesekkel szemben olyan elsőfokú döntésre hivatkozik, melynek elbírálására nem került sor. „Az elsőfokú bíróság az I. és II. rendű alperessel szemben előterjesztett keresetet, melyet a felperes egyrészt a 2013. évi V. törvény 5:23. §-ára alapozott a zászlórudak tekintetében, illetve az 1959. évi IV. törvény (rég Ptk.) 109-110. §-ára a garázsépítmény tekintetében figyelemmel annak építési idejére elutasította.”

Az önkéntes mérlegelés és jogértelmezés esetén a bíróságok kizárják annak lehetőségét, hogy az ügyben az alanyi jogaim érvényesítése érdekében hatékonyan fordulhassak a bírósághoz, illetve, hogy a bíróság véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést. A fentiekre figyelemmel megállapítható, hogy az önkényes mérlegelés és jogértelmezés sérti a tisztességes eljárásához való jogot.

Alkotmánybíróság 7/2013.(III.1) AB határozatában megerősítette a tisztességes bírósági eljárással kapcsolatos korábbi gyakorlatát. Eszerint „a tisztességes eljárás (fair trial) követelménye az eljárásjogi garanciák érvényesülését is felöleli, és egy olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás

egészenek és körülményeinek figyelembe vételével lehet csupán megítélni. Ebből következően egyes részletszabályok hiánya miatt éppúgy, mint valamennyi részletszabály megalkotásának dacára lehet egy eljárás méltánytalan, igazságtalan vagy nem tisztességes. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a tisztességes eljáráshoz való jog magában foglalja az alkotmányszövegben kifejezetten nem nevesített bírósághoz való jog valamennyi feltételét is. (ABH 1998, 91, 98-99.) Az Alkotmánybíróság értelmezésében tehát tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen. Önmagában a bírói út igénybevételének formális biztosítása ugyanis nem elegendő az eljárási garanciák teljesedéséhez, hiszen az alkotmányos szabályban előírt garanciák éppen azt a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést. A tisztességes eljárás követelménye tehát magában foglalja a hatékony bírói jogvédelem igényét is" (Indokolás 24).

Álláspontom szerint a Hajdúböszörményi Járásbíróság és a Debreceni Törvényszék ítélete a leírtak alapján sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglaltakat.

A Hajdúböszörményi Járásbíróság ítéletében a döntésének alapjául szolgáló indokokat kellő részletességes nem mutatja be, a hivatkozott jogszabályokat nem alkalmazta, a szükségtelen zavarást nem állapította meg, a döntése a szakértő aggályos véleményén alapult. A Debreceni Törvényszék ítéletében a fellebbezésem vizsgálatát nem végezte el. Az elsőfokú bírósággal egyezően a sajátos jogértelmezése alapján hagyta jóvá a Hajdúböszörményi Járásbíróság ítéletét.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a leírtak alapján állapítsa meg a Hajdúböszörményi Járásbíróság 6.P.20.154/2015/66.sz., a Debreceni Törvényszék 2.Pf.21.595/2017/5. sz. ítélete Alaptörvénybe ütközését és semmisítse meg azokat, mivel sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését.

A Pp. 359/C § (2) bekezdése alapján az első fokon eljáró bíróság az alkotmányjogi panaszban támadott határozatok végrehajtását az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig felfüggesztheti, ha az Alkotmánybíróság erre hívja fel a bíróságot.

A fentiekre tekintettel, tisztelettel kérjük az alkotmánybíróságot, szíveskedjen az eljáró bíróságot felhívni, hogy rendelkezzen ítéletének végrehajtásának felfüggesztéséről az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig.

Hajdúböszörmény, 2018. április 5.

Tisztelett

Melléletek:

- Hajdúböszörményi Járásbíróság 6.P.20.154/2015/66. sz. ítélete
- 2017. július 18. napján kelt fellebbezésem

- Debreceni Törvényszék 2.Pf.21.595/2017/5. sz. ítélete
- Nyilatkozat az indítvány és személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról